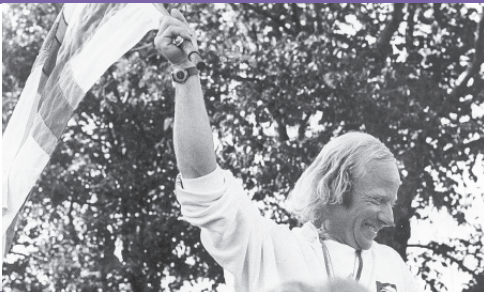

31 ÁR SÍÐANI OVE JOENSEN DOYÐI

Í dag eru 31 ár síðani, at Ove Joensen úr Nólsoy doyði. Ove varð føddur 3. desember 1948. Hann doyði, tá hann druknaði á Skálafirði hendan dagin í 1987. Hann gjørdist kendur um alt Føroyar, tá hann legði fram ætlanir u at rógva til Danmarkar. Hann gjørdi eina roynd í 1984 og aftur eina í 1985, men báðar ferðir eydnaðist tað honum bert at rógva til Hetlands. Triðju ferð eydnaðist tað honum tó at rógva allan vegin til Danmarkar, í 41 samdøgur, púra einsamallur. Hin 11. august 1986 steig Ove fótin á land á Langelinje í Keypmannahavn, har hann kysti kendu Litlu Havfrúnna. Fleiri túsund fólk vóru komin á Langelinje fyri at taka ímóti Ova, og eitt bátafylgi fylgdi honum úr Helsingør.

Minningarorð um Julius

(09.08.1937, Tvøroyri - 09.10.2018, Havn)

Klokkan tíggju minuttir í trý í nátt (19.10.18) tók eg mær tíð til at minnst teg skriftliga – tendraði telduna og eitt stearinljós. Sangblaðið til jarðarferðina við tær á liggur eisini her á borðinum og hyggur upp á meg við tínum brosandandi og vakra andlitið, ílatin føroysk klæði. Ein mynd sigur meira enn túsund orð, men eitt fotografi megnar kortini ikki at avmynda ta lívskraft, sum tú umboðaði. Og, tóat tú kanska ikki altíð legði so nógv í føgur orð til jarðarferðir, so vil eg tó siga okkurt um teg – og okkum.

"NapoLEUM!", kallaði tú meg við tíni eyðkendu faðirligu rødd, sum eisini rópti "kaffi!!" og "døgurði!!", eitt taktfult tekin til at leggja bjálvingararbeiði frá okkum, at leypa upp í títt hvíta rugbreyð og koyra heim til Hervør. Minnst angan at koma inn og vænta sær ein væluppibornan døgurða frá tíni trúføstu konu. Hvør minuttir taldi, tí tú elsaði at arbeiða og at grípa dagin við fullum huga. Og ímeðan kaffi rann niður, setti tú teg við guitaranum og eg við ukulele'ini, og eg beundraði tín altíð so ektaða sang og tær stóru hendurnar, sum fortaldu søgur um arbeiðssemi. Og so hetta vakra bandið tykkara millum, har tín ungdómskerligheit bað okkum setast til borðs aftur, og tú líka kitl-

aði hana, áðrenn farið var til arbeiðis aftur.

Hetta var serliga ímillum studentsprógvíð og universitetsárini uttanlands, at eg var so heppin at koma í arbeiði hjá tær og kom harvið tætt innum í hesi ommusysturfamiljuni, har ið bæði tað handaliga og andaliga var í háseti. Tú lærði meg at arbeiða, og tað eri eg tær takksamur fyri; tað, at kýta seg, ikki at geva upp, og at merkja nøgdsemi eftir dagligt strev, júst sum í tíni nógv lisnu Bíbliu, "søtur er svøvnur arbeiðsmansins..." (Præd. 5,11). Tú lærði meg at svinga einum hamara, og ikki at tosa ov nógv, tá ið vit arbeiddu ella ótu (...hetta seinna var tó ikki altíð líka lætt fyri eina snakksaliga sál sum meg). Og so tinar livandi frásagnir, tín lívsvísdomur og tinar sterku meiningar, sum tú lutaði við mær á leiðini – jú, ein fragd var tað at njóta tína fullu nærveru og síggja "glimtið" í eygum tínum, tá ið tú fortaldi eitthvørt, bæði tað stuttliga og tað álvarsama. Tú tókst lívið alvorligt, og hevði tú hoyrt meg her nú, hevði tú óivað mint meg á ikki at dylja við at fortelja øðrum um frelsuboðskapin um Jesus, sum tú nýtti hvørt høvi at vitna um. Beint fram og til sakina, og júst soleiðis lögdu menninir í Frelsunarherinum seg eftir at tala til

tína jarðarferð, uppmuntraðir av tí fyrimynd, sum tú hevði verið fyri teir. Ofta tosaði tú um fosturpápa tín Herluf Arnason, og eg skilti tá betur, hví ið tú vart so djarvur og djúptøkin í øllum, sum tú tókst við. Sum Hallur nevndi til jarðarferðina, so hevði tú eitt stórt fólilsislátað hjartað, sum altíð var til reiðar at vísa øðrum kærliga og at fyrigeva. Títt góða humør smittaði, ja ein føddur sjónleikari, við sjarmerandi skeggi, og væl dámdi tær at vera umgyrdur av børnum. Litlasystir mín kallaði teg "LULUS" sum eitt av hennara fyrstu orðum. Tú livdi í frælsi og tætt at náttúruni, og eitt tað besta, tú visti, var at vera á floti, sum Hallur eisini nevndi í taluni til jarðarferðina leygardagin 13. oktober.

Í summar mundi tú siglt av á sjúkrahúsinum, og vit skundaðu okkum at vitja teg, men tá raknaði tú bráðliga við aftur, klappaði at okkara sang og fór at

tosa um at umvæla bátin, sum eitur eftir lítla abbasoninum Tístram. Og tó at sjúkan fleirfaldaðist í kroppi tínum, so gavst tú ikki upp og kлагаði ikki – nei, tvørturímóti bleyv eg rørdur av at hoyra, at við hjálp frá familju og tøttum vinum, vart tú niðri á Kongabrunni og sjósetti henda bát, áðrenn tú so við og við legði árararnar inn á sjúkrahúsinum við mánaðarskiptið. Tú prógvaði fyri okkum, hvussu ið tað broyttir alt at fara hugagóður til verka og at liva til fulnar tað dagatal, sum Gud ásetir. Og tá ið jarðarferðin fór fram eftir eina stormnátt, var veðrið gylt og friðsælt, og eg hugdi upp til skýggini við takksemi og hugsaði við mær sjálvum, at sjálvandi skuldi eitt sovrðið undur henda til jarðarferðina hjá Julius!

(myndir eftir Christophe Pons, 2008)

Inn til vit aftur síggjast,

Napoleon Smith

ANDLÁT

Jensa Kitty Petersen, vanligi nevnd Jensa, ættað úr Kollafirði, búsitandi í Hafnafirði í Ísland, andaðist 18. november 83 ára gomul.

John Mikkelsen, Klaksvík, andaðist í heiminum sunnudagin, 57 ára gamal. Jarðarferðin verður lýst seinni.

Hannelisa Stóra í Havn, ættað úr Hvalba, andaðist leygardagin á Tjarnagarði, 78 ára gomul.

Lilly Holmsund Boesen, úr Froba andaðist á Suðuroyarsjúkrahúsi fríggjadagin 23. november, 81 ára gomul.

Thróstur Vilbergsson, Hafnafirði andaðist mikudagin 21. november 53 ára gamal.

Kristin Joensen, ættaður úr Kvívík, búsitandi í Kollafirði, andaðist týsdagin 20. november, 62 ára gamal.

Søren Joensen, ættaður av Økrum, búsitandi í Havn, andaðist í heiminum 66 ára gamal.

Jólatombola og barnalist í Havn

Leygardagin 1. desember skipar Lions Liljan fyri jólatombola og barnalist í Posthúskjallaranum klokkan 14.30-17.00.

Barnalist er ein listaframsýning evnað av børnum undir skúlaaldri á ymiskum stovnum í Tórshavnar kommunu. Børnini velja sær eitt evni, sum tey lýsa við málningum og kreativum smáverkum.

Hvørt ár savnar Lions Club Liljan inn til vælgerandi endamál fyri børn og ung í Føroyum.

Í ár varð ein peningagáva latin Bú- og viðgerðarstovninum í

Stoffalág til eitt infra-reytt hitarúm í samband við viðgerðina av ungum við sálarligum avbjóðingum.

Vígdis Fjallstein Christiansen framførir saman við Astu Højgaard og Mads á Heyggi. Vígdis hevur givið nýggja lagið "Jól við tær" út í november.

Vaflur og kaffi verður til sølu, ókeypis saft er til børnini.

Og sum nakað nýtt verður eitt skiftirúm til pinkubørn, og møguleiki verður at hita fløskur og mat til smábarnakrókin.